

Publicerad 2009-05-05 23:10 av peter markurth

reflektion

I poeters klara nätter, vann du mina tårar!

Dina sanningar vilar ofta i döden! Jag vaknar i dina mardrömmar och skriker.

Existensen visade sig vara det ni ville,
tomrum,
trummor,
hat,

stygn av smärta,
självalda religioner,

kamp mot det sunda,
en enighet om att döden är det bästa alternativet,

trots sin okuvlighet,
slutgiltighet,

dess grymma vara är ett axiom givet av naturens gång.

Naturen fyller våra hjärtan med vemod,

sorg och fruktan!

hennes kropp fick min själ att begå självmord i mörkret...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren peter markurth med Poeter.se id #26852 innehar upphovsrätten